

**ТЕМА 5. «Дивідендна
політика корпоративних
підприємства»
*наука CORPORATE FINANCE (5)***

Укладачі: д.е.н., професор Терещенко О.О.
к.е.н. , доцент Грицино О.М.

ЗМІСТ

1. **Поняття дивідендів та дивідендної політики**
2. **Фактори, що визначають дивідендну політику**
3. **Курсова ціна акцій і дивідендна політика**
4. **Основні моделі формування дивідендної політики**
5. **Основні форми дивідендних виплат: специфіка та методи їх застосування**
6. **Оподаткування дивідендів в Україні**

Питання 1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

„Дивіденд” (*dividend*, інколи *payouts*) - частина прибутку підприємства – емітента корпоративних прав, що розподіляється між учасниками такого підприємства відповідно до величини їх внеску до статутного (пайового) капіталу підприємства – емітента відповідно до умов емісії корпоративних прав (розподілу часток), які засвідчують такий внесок

Характеристики дивідендів

Дивіденд \neq дохід власника корпоративних прав (ДВКП).

1. дивіденд є формою розподілу прибутку і, відповідно, являється формою обслуговування джерел власного капіталу з боку підприємства;

2. дивіденди — це плата підприємства за право використання капіталу власників, отриманого в результаті розміщення корпоративних прав підприємства. Отримання ж власниками грошових дивідендів може розглядатися як винагорода за ризик інвестування у фінансово–господарську підприємства.

ДВКП = сума отриманих дивідендів у грошовій формі + приріст ринкової вартості належних йому корпоративних прав (capital gain).

Питання1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

Дивідендна політика: загальні положення

- Закон про АТ України: частина чистого прибутку АТ, що виплачується акціонеру з розрахунку на одну належну йому акцію певного типу та/або класу

- ПКУ: платіж, що здійснюється юридичною особою - емітентом корпоративних прав на користь власника таких корпоративних прав та інших цінних паперів, що засвідчують право власності інвестора на частку (пай) у майні (активах) емітента, у зв'язку з розподілом частини його прибутку, розрахованого за правилами бухгалтерського обліку

Питання 1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

Дивідендна політика: загальні положення

- **Виплата дивідендів** здійснюється з чистого прибутку звітного року та/або нерозподіленого прибутку в обсязі, встановленому рішенням загальних зборів АТ, у строк не пізніше шести місяців після закінчення звітного року.
- У разі відсутності або недостатності чистого прибутку звітного року та нерозподіленого прибутку минулих років виплата дивідендів за привілейованими акціями здійснюється за рахунок резервного капіталу товариства.
- Статутом акціонерного товариства може бути передбачено створення спеціального фонду для виплати дивідендів за привілейованими акціями. Порядок формування та використання такого фонду встановлюється НКЦПФР.

Для кожної виплати дивідендів **наглядова рада** акціонерного товариства **встановлює**:

- дату складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів. Дата складення переліку осіб, які мають право на отримання дивідендів, не може передувати даті прийняття рішення про виплату дивідендів.
- порядок та строк виплати.

Питання1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

Визначення:
керована діяльність підприємства,
спрямована на забезпечення формування
доходу власників його корпоративних
прав.

формується як
системна сукупність
цілей та завдань у
сфері участі власників
у прибутках
підприємства.

Дивідендна політика

В основі дивідендної
політики - принцип
максимізації сукупного
доходу власників
(інвесторів).

Сутність:
обумовлена можливістю забезпечення
ефективної реалізації корпоративних прав
всіма власниками згідно з їх часткою у
власному капіталі підприємства.

Питання1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

величину самофінансування і
структуру капіталу

ціну залучення
фінансових
ресурсів

ВПЛИВ
Дивідендної політики

ринковий курс
корпоративних прав

ліквідність і
платоспроможність

Питання1. Поняття дивідендів та дивідендної політики

1. Співвідношення рівня прибутковості корпоративних прав власної емісії і рівня грошових виплат з прибутку;

2. Співвідношення розподілу прибутку проти його накопичення;

3. регулярність та частота виплати дивідендів;

Дивідендна політики повинна вирішувати наступні питання

4. форма оприлюднення параметрів обраної дивідендної політики тощо.

Питання 2. Фактори, що визначають дивідендну політику

Фактори, що визначають дивідендну політику

1

Обмеження правового характеру і національні традиції

2

Обмеження контрактного характеру

3

Обмеження у зв'язку з недостатньою ліквідністю

4

Обмеження у зв'язку з розширенням виробництва

5

Обмеження у зв'язку з інтересами власників

6

Обмеження рекламно-фінансового характеру

1. Обмеження правового характеру і національні традиції

1.1 $ВК = \text{Акціонерний Капітал} + \text{Емісійний Дохід} + \text{Нерозподілений Прибуток}$

На виплату дивідендів законом країни може дозволятися

- НП;
- ЕД+НП

1.2 Грошові дивіденди не можна виплачувати неплатоспроможним підприємствам або на межі банкрутства.

1.3 Різні ставки та умови оподаткування дивідендів, які виплачуються в грошовій формі і ті, що залишаються на підприємстві (виплата у вигляді акцій)

2. Обмеження контрактного характеру

підприємство хоче одержати довгострокову позичку, то в контракті, як правило, оговорюється або межа, нижче якої не може опускатися величина нерозподіленого прибутку, або мінімальний відсоток прибутку, що реінвестується.

Аналог в Україні - обов'язковість формування резервного капіталу в розмірі не менше 25% (15%) статутного капіталу.

Питання 2. Фактори, що визначають дивідендну політику

3. Обмеження у зв'язку з недостатньою ліквідністю -

Дивіденди в грошовій формі можуть бути виплачені лише в тому випадку, якщо підприємство має гроші на розрахунковому рахунку або грошові еквіваленти, конвертовані в гроші, достатні для виплати

4. Обмеження у зв'язку з розширенням виробництва –

Відома практика, коли в установчих документах оговорюється мінімальна частка поточного прибутку, обов'язкова до реінвестування.

5. Обмеження у зв'язку з інтересами акціонерів –

Директорат підприємства й акціонери повинні оцінювати, як величина дивіденду може вплинути на ціну підприємства в цілому.

Якщо на ринку капіталів є можливості участі в інвестиційних проектах з більш високою нормою доходу, чим забезпечується даним підприємством, його акціонери можуть проголосувати за більш високий дивіденд.

Певні протиріччя можуть виникати серед самих акціонерів: більш багаті акціонери можуть наполягати на реінвестуванні всього прибутку для того, щоб уникнути податку

Питання 2. Фактори, що визначають дивідендну політику

6. Обмеження рекламно-фінансового характеру-

Збої у виплаті дивідендів, будь-які небажані відхилення від сформованої в даній компанії практики можуть призвести до зниження ринкової ціни акцій.

Ступінь стабільності дивідендної політики для багатьох акціонерів слугує своєрідним індикатором успішності діяльності даного підприємства.

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика

Курсова ціна акцій і дивідендна політика взаємозалежні

але

але визначеної формалізованої залежності між ними **не існує.**

У фінансовому менеджменті розроблені деякі прийоми штучного регулювання курсової ціни, які за певних умов можуть вплинути й на розмір виплачуваних дивідендів:

1. Дроблення
2. Консолідація
3. Викуп акцій

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика Дроблення і консолідація

Дроблення КП

знижує номінальну вартість КП
на пропорційній основі.

Дроблення акцій часто пояснюється бажанням знизити ринкову ціну акції, полегшуючи їхню покупку для дрібних вкладників.

Дроблення акцій здійснюється як правило процвітаючими компаніями, акції яких з часом підвищуються в ціні. Багато компаній намагаються не допускати занадто високої ціни своїх акцій, оскільки це може вплинути на їхню ліквідність.

Можлива й зворотна процедура (**консолідація акцій**) - кілька старих акцій міняються на одну нову (пропорції можуть бути будь-якими).

*Методика розщеплення, або сплита акцій, **не ставиться посередньо до форми виплати дивідендів, однак вона може впливати на їхній розмір.***

Валюта балансу, а також структура власного капіталу в цьому випадку не міняються, збільшується лише кількість звичайних акцій.

Методика дроблення та консолідації корпоративних прав (КП)

Методика дроблення та консолідації

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика Дроблення і консолідація

Дроблення КП

Консолідація КП

Дивіденди можуть змінитися пропорційно зміні номінальної вартості КП, тобто дроблення та консолідація не впливає на частку кожного власника в активах компанії.

Однак якщо:

-нова номінальна вартість і

-новий розмір дивіденду

встановленні з використанням

різних алгоритмів,

це може вплинути на одержуваний власниками доход.

Дроблення і консолідація КП

мають одну загальну

негативну рису:

супроводжуються додатковими

витратами по випуску нових

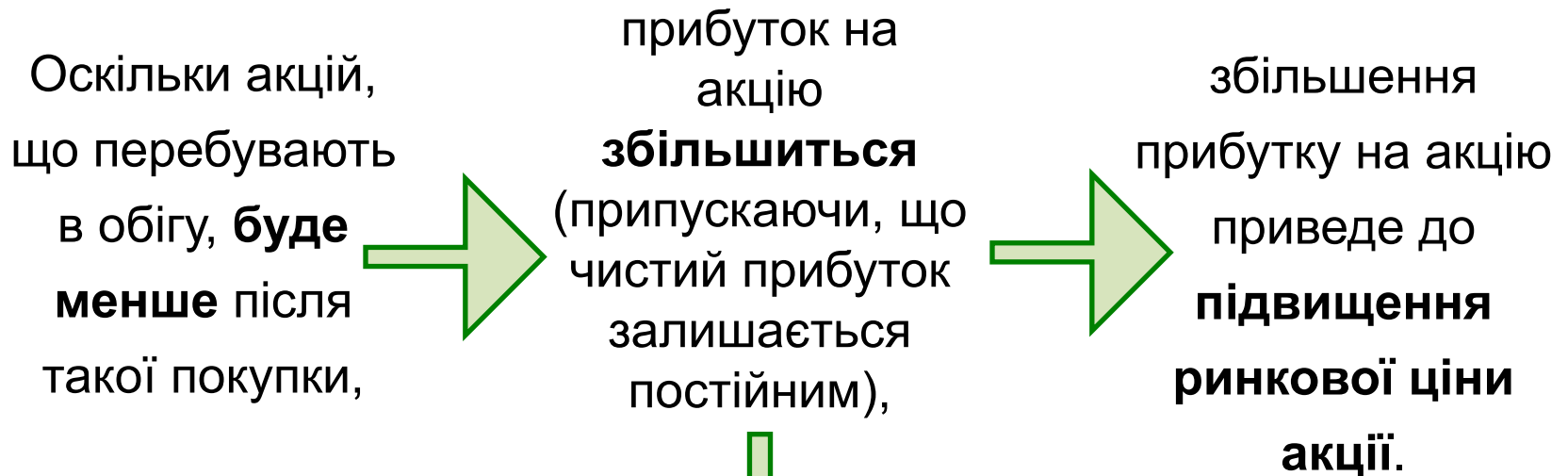
цінних паперів

Оголошення про дроблення та викуп акції АТ “Х”

Операції та умови	Характеристика
1. Рішення загальних зборів акціонерів	Загальні збори акціонерів АТ “Х”, які відбулися 30 квітня 20__р. на пропозицію правління прийняли рішення про дроблення простих акцій товариства у співвідношенні 1 до 5 з послідуєчим зменшенням статутного капіталу з 20 млн. грн. до 16 млн. грн. шляхом викупу та анулювання акцій.
2. Дроблення акцій	В результаті дроблення змінюється загальна кількість акцій, що знаходяться в обігу, розмір статутного капіталу підприємства залишається незмінним. Кожна акція номінальною вартістю 50 грн. обмінюється на 5 акцій номінальною вартістю 10 гривень: 400000 акцій, номіналом 50 гривень обмінюється на 2 000 000 акцій нової емісії номіналом в 10 грн. Строк обміну - 1 місяць з моменту повідомлення про це акціонерів.
3. Викуп та анулювання акцій	Для зменшення статутного капіталу підприємство здійснює викуп кожної п'ятої акції нової емісії за номінальною вартістю (10 грн). Кількість акцій, які знаходяться в обігу зменшується з 2000 000 шт. до 1600000 шт. Викуплені товариством акції підлягають анулюванню протягом 1 року.
4. Оподаткування	Суми, отримані акціонерами в результаті продажу ними акцій емітенту за номінальною вартістю не підлягають оподаткуванню.
5. Загальна інформація	Дата, місце обміну, адреса емітента, фінансового посередника тощо.

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика Викуп акцій

Компанії можуть знову **купити свої раніше випущені акції**
замість виплати дивідендів.

Дивіденди виплачуються тільки на корпоративні права, які перебувають в обігу

Викуп власних акцій в деяких країнах заборонений (Німеччина).

Для акціонерів викуп акцій має перевагу в збільшенні ринкової вартості акції, тому що менша кількість акцій має бути в обігу.

Для компанії вигоди від викупу акцій полягають у наступному:

1. Це дасть можливість використати тимчасові надлишки коштів без виплати високих дивідендів.
2. Викуп раніше випущених акцій може бути використаний для майбутніх придбань або застосований як база для акціонерного опціону.
3. Викуплені акції можуть бути знову продані на ринку, якщо є потреба в додаткових коштах.

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика

Для акціонерів недоліки викупу акцій полягають у наступному:

1. Ринкова ціна акції може принести більше прибутку за рахунок дивідендів, чим за рахунок викупу акцій.
2. Пакет акцій може бути куплений по надмірно високій ціні на шкоду іншим акціонерам. Більше висока ціна може бути сплачена за викуплені акції, коли акція має обмежений обіг або коли компанія хоче викупити значну кількість акцій.

Для компаній недоліки викупу акцій полягають у наступному:

1. Ринкова ціна може понизитися, якщо інвестори зрозуміють, що компанія планує викупити акції, тому що її керівництво не має гарних альтернативних інвестиційних можливостей. Однак це не завжди є дійсною причиною.
2. Компанія ризикує потрапити під контрольну перевірку контролюючих органів, якщо виявиться, що викуп акцій є маніпулюванням вартістю акцій компанії. Більш того, якщо податкове керування визнає, що викуп акцій проводився з метою уникнути сплати податків з дивідендів, можуть бути накладені штрафні санкції на неправомірне нагромадження прибутку.

Питання 3. Курсова ціна акцій і дивідендна політика

АТ України не мають права приймати рішення про викуп акцій в разі:

(1)

на дату викупу акцій АТ має зобов'язання з обов'язкового викупу акцій у акціонерів, які голосували проти реорганізації АТ або зміни розміру СК

(2)

товариство є неплатоспроможним або стане таким внаслідок викупу акцій

(3)

ВК АТ є меншим, ніж сума його статутного капіталу, резервного капіталу та розміру перевищення ліквідаційної вартості привілейованих акцій над їх номінальною вартістю, або стане меншим внаслідок такого викупу.

$ВК < СК + РК \Rightarrow$ викуп неможливий

(4)

Акціонерне товариство не має права приймати рішення, що передбачає викуп акцій товариства без їх анулювання, якщо після викупу частка акцій товариства, що перебувають в обігу, стане меншою ніж 80 відсотків статутного капіталу.

Викуп акцій $< 20\%СК$, крім їх анулювання

Існують три основних підходи до формування дивідендної політики -

- “консервативний”,
- “компромісний”,
- “агресивний”.

Моделі формування різних видів дивідендної політики:

Політика стабільних дивідендів

Політика стабільного дивідендного виходу

Залишкова дивідендна політика

Компромісна дивідендна політика

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Характеристики підходів дивідендних виплат: консервативний підхід

припускає, що виплата дивідендів відбувається в пропорціях, що дозволяють задовольняти потреби виробничого розвитку і більш високими темпами нарощувати вартість чистих активів, а отже, - і ринкову вартість акцій.

Проведення консервативної політики можливо в 2 варіантах:

1)

нарахування дивідендів по залишковій ознаці.

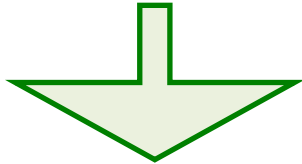
2)

підтримка стабільного співвідношення дивідендних виплат і прибутку

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Характеристики підходів дивідендних виплат: консервативний підхід

1) нарахування дивідендів по залишковій ознаці.

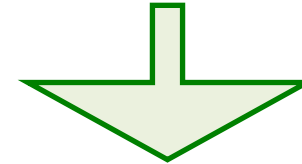

Нарахування дивідендів відбувається тільки після того, як за рахунок прибутку сформований обсяг власних засобів, достатній для розвитку компанії в майбутньому періоді.

«+» - забезпечення високих темпів розвитку АТ і підвищення його платоспроможності.

«-» - нестабільність розміру дивідендних виплат, що залежить не тільки від розмірів прибутку, але і від планів розвитку компанії, може відштовхнути деяких інвесторів.

2) підтримка стабільного співвідношення дивідендних виплат і прибутку

підтримка стабільного співвідношення дивідендних виплат і прибутку, що залишається в розпорядженні підприємства, на основі встановлення довгострокового нормативу на частину прибутку, що споживається і капіталізується.

«+» - дозволяє до деякої міри підвищити передбачуваність розмірів виплат дивідендів (але труднощі з прогнозом прибутку при цьому зберігаються), що важливе для деяких інвесторів

«-» - однак при необхідності нарощування капіталу стримує зростання компанії.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Характеристики підходів дивідендних виплат: **помірна (компромісний підхід)**

Підприємство намагається дотримуватися балансу інтересів акціонерів, що очікують виплату дивідендів, і потреб підприємства в нарощуванні капіталу.

Проведення компромісної політики можливо в 2 варіантах:

1)
виплата постійних сум дивідендів

2)
виплата стабільних сум дивідендів з надбавкою за певних умов

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Характеристики підходів дивідендних виплат: **помірна (компромісний підхід)**

1) виплата постійних сум дивідендів

«+» Істотно полегшує прогноз вартості акцій компанії і доходів для інвесторів, однак «-» при відсутності прибутку може завдати шкоди емітенту, а при зростанні прибутку – викликати незадоволення акціонерів;

2) виплата стабільних сум дивідендів з надбавкою за певних умов

Дозволяє, з одного боку, гарантувати «+» акціонерам заздалегідь відомий мінімальний рівень доходу, а з іншого, — заохочувати власників у випадку успішної роботи компанії чи відсутності необхідності розширення операцій.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Характеристики підходів дивідендних виплат: **агресивний підхід**

припускає нарахування максимально можливого розміру дивідендів.

Різке зниження розмірів дивідендів може несприятливо відбитися на вартості акцій, “сигналізуючи” про погіршення її показників.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Моделі формування різних видів дивідендної політики

Політика стабільних дивідендів.

Суть політики заключається в додержуванні щорічного розміру дивіденду на акцію та ніколи його не знижувати. Підтримка стабільності або помірного зростання дивідендів, для того щоб уникнути значних коливань або непостійності в політиці виплат акціонерам. Негативне відношення до нарощування дивідендів, якщо в майбутньому можливо скорочення доходів, тобто домінує прагнення до стабільності.

“+” - надійність

“-” - слабкий зв'язок з
фінансовими
результатами

Політика стабільних дивідендів означає:

- низький ризик інвестування
- невисоку очікувану прибутковість

Отже: стабільний розмір дивідендних виплат встановлюється, як правило, на відносно низькому рівні.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Моделі формування різних видів дивідендної політики

Політика стабільного (фіксованого) дивідендного виходу.

Суть: встановлюється відсоток з чистого прибутку. Але величина ЧП варіюється по роках => грошове вираження дивідендних виплат теж буде різним => коливання дивідендів можуть викликати падіння цін акцій.

“+” – прямий зв’язок з фінансовими результатами – джерелом виплати дивідендів

“-” – можливі коливання дивідендів в залежності від зміни обсягу ЧП

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Моделі формування різних видів дивідендної політики

Політика стабільного (фіксованого) дивідендного виходу.

Дослідження дивідендної політики американських корпорацій у середині 50-х років дозволило Джонові Лінтнеру сформулювати основні принципи дивідендної політики, заснованої на сталості дивідендного виходу:

1) менеджери корпорацій мають цільове (оптимальне) значення дивідендного виходу, з обліком якого будують політику конкретних виплат;

2) існує певний лаг між відповідною реакцією дивідендів на зміну прибутку. Збільшення прибутку в рік t на 20% не призводить до автоматичного збільшення дивідендів на 20% за цей рік. На розмір дивіденду впливають загальні зміни в розмірі прибутку за минулі роки і перспективи зростання. Зниження дивідендів небажано;

3) самі складні рішення - це рішення по зміні дивідендної політики. У дивідендній політиці має місце визначена інерційність. **Зростання чистого прибутку завжди випереджає ріст дивідендів**. Тільки якщо менеджери упевнені в отриманні більш високого прибутку, вони погоджуються на зміну дивідендної політики.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Моделі формування різних видів дивідендної політики

Залишкова дивідендна політика

Суть: політика, відповідно до якої компанія виплачує дивіденди тільки після задоволення своїх інвестиційних потреб, при цьому намагається підтримувати відповідне співвідношення між боргом та акціонерним капіталом”.

Етапи реалізації принципу залишкового дивіденду:

- 1) встановлення суми коштів, які компанія може генерувати без продажу акцій нового випуску. Тут необхідно враховувати дію фінансового важеля, намагаючись зберегти при цьому встановлене співвідношення між боргом та акціонерним капіталом.
- 2) порівняння потреб корпорації для впровадження запланованих проектів з очікуваною величиною їх надходження, розрахованою на першому етапі та прийняття рішення про виплату дивідендів та їх розмір. Якщо очікуваних надходжень недостатньо для покриття інвестиційних витрат, корпорація не виплачуватиме дивіденди зовсім.

«+» -

максимальна орієнтація на задоволення інвестиційних потреб акціонерного товариства.

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики

Моделі формування різних видів дивідендної політики

Компромісна дивідендна політика.

Використання такої політики засновано на реалізації п'яти цілей (цілі розташовані за ступенем їх важливості):

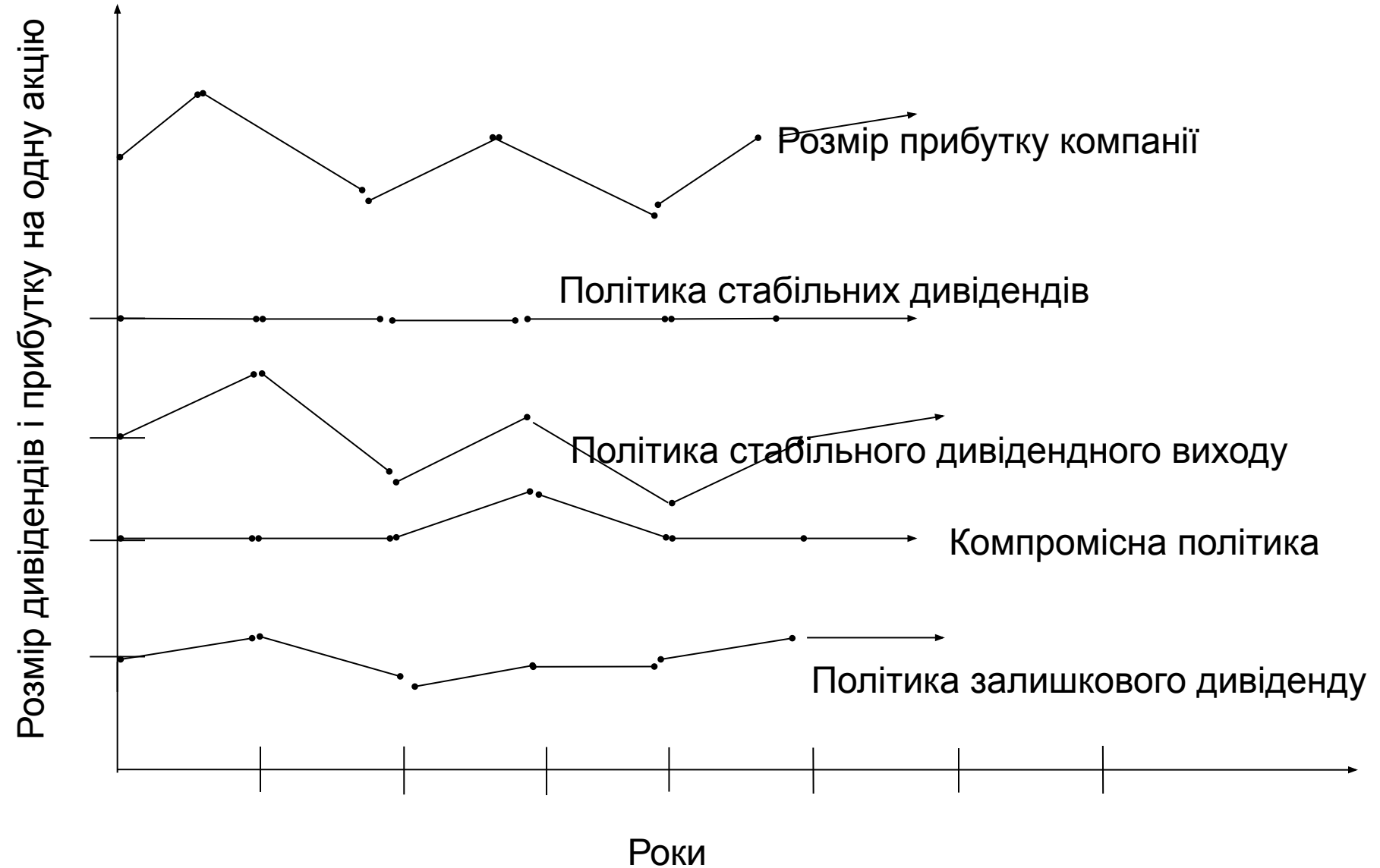
1. уникання скорочення проектів з позитивною чистою поточною вартістю для виплати дивідендів;
2. уникання скорочення суми дивідендів;
3. уникання необхідності продавати акції;
4. підтримка відношення боргу до акціонерного капіталу (розглядається в якості довгострокової цілі);
5. підтримка запланованого рівня дивідендних виплат.

“+” - стабільна гарантована виплата дивідендів у мінімальному розмірі при високому зв'язку з фінансовими результатами діяльності корпорації, що дозволяє збільшувати розмір дивідендів в періоди сприятливої господарської кон'юнктури, не знижуючи при цьому рівень інвестиційної активності

“-” – 1. досить жорстка орієнтація на такий стабільний показник як чистий прибуток і співвідношення розміру дивідендів до чистого прибутку ($Div/E = const$)

2. є неспроможність впливу на грошові потоки

Питання 4. Основні моделі формування дивідендної політики
Динаміка розміру дивідендів на одну акцію при різних моделях дивідендної політики

Питання 5. Основні форми дивідендних виплат: специфіка та методи їх застосування

Основними формами виплати дивідендів є:

1. виплата дивідендів готівкою;
2. виплата дивідендів акціями;
3. автоматичне реінвестування;
4. викуп акцій компанією.

Питання 5. Основні форми дивідендних виплат: специфіка та методи їх застосування

1. Виплата дивідендів готівкою.

Основними формами дивідендів, що сплачуються готівкою, є:

1. регулярні дивіденди у формі готівки;
2. додаткові дивіденди;
3. спеціальні дивіденди;
4. ліквідаційні дивіденди.

Регулярний дивіденд у формі готівки – це виплати готівкою, які здійснює компанія своїм власникам.

Іноді компанії платять регулярні дивіденди у формі готівки та додаткові дивіденди у формі готівки. Додатковий дивіденд може повторюватися, а може не повторюватися ніколи.

Спеціальний дивіденд - поняття суміжне, але як правило виплата є разовою і більше не повториться ніколи.

Ліквідаційний дивіденд - вказує на те, що якась частина підприємства була ліквідована, тобто продана.

Дивіденд у формі готівки зменшує загальну кількість готівки і нерозподіленого прибутку, за винятком ліквідаційного дивіденду (де може зменшуватися розмір сплаченої частини акціонерного капіталу).

Питання 5. Основні форми дивідендних виплат: специфіка та методи їх застосування

Виплата дивідендів акціями передбачає надання акціонерам знову емітовані акції на суму дивідендних виплат. Вона представляє інтерес для акціонерів, менталітет яких орієнтований на зростання капіталу у майбутньому періоді.

Акціонери, які віддають перевагу поточному доходу, можуть продати в цих цілях додаткові акції на ринку.

Причини виплати дивідендів акціями:

1. підприємство має проблеми з готівкою, його фінансове положення не зовсім стійке і щоб уникнути незадоволення акціонерів рада директорів може запропонувати виплату дивідендів акціями;
2. фінансове положення підприємства стійке, воно розвивається швидкими темпами, але підприємству необхідні засоби для розвитку і директорат звертається до додаткової емісії акцій;
3. бажання змінити структуру джерел засобів, наділити успішно працюючий управлінський персонал акціями і таким чином стимулювати ще більш активну їх роботу.

Порівняльна характеристика різних форм дивідендних виплат

Форми виплати дивідендів	Основні переваги	Основні недоліки
Виплата дивідендів готівкою	Найбільш проста і розповсюджена форма здійснення дивідендних виплат.	Виникає подвійне оподаткування дивідендів або іммобілізація грошових коштів в Україні. Спочатку податок з прибутку сплачує корпорація, а потім акціонери сплачують особистий податок зі своїх доходів, а саме з дивідендів.
Виплата дивідендів акціями	Вона представляє інтерес для акціонерів, менталітет яких орієнтований на зростання капіталу у майбутньому періоді. Акціонери, які віддають перевагу поточному доходу, можуть продати в цих цілях додаткові акції на ринку.	Зростають трансакційні витрати, а це знижує інтерес інвесторів і привабливість акцій. Зростання трансакційних витрат пов'язане зі збільшенням комісійних за послуги брокерів і зі збільшенням розриву між цінами попиту та пропозиції

Порівняльна характеристика різних форм дивідендних виплат (продовження)

<p>Автоматичне реінвестування</p>	<p>Для корпорації головна перевага автоматичного реінвестування полягає в тому, що вона або одержує постійне джерело нового акціонерного капіталу, або підтримує попит на акції на вторинному ринку. Для акціонера перевага схеми полягає в тому, що він одержує можливість негайно вкласти дивіденди і, таким чином, швидше збільшувати власний капітал.</p>	<p>Недолік схеми полягає в тому, що знижується здатність акціонерів до диверсифікації своїх портфельів цінних паперів.</p>
<p>Викуп акцій компанією</p>	<p>Витративши на покупку акцій власні засоби компанії чи взявши для цього кредит, можна зменшити привабливість компанії як об'єкта поглинання. Крім того, таким чином, можна викупити акції у незадоволених акціонерів за вигідним курсом раніше, ніж вони одержать пропозицію від компанії, що планує поглинання.</p>	<p>Не враховуються інтереси міноритарних акціонерів, основною метою яких є отримання поточних доходів (дивідендів).</p>

Питання 6. Оподаткування дивідендів в Україні

Подвійне оподаткування дивідендів в Україні

(1)

Дивіденди виплачуються з чистого прибутку КПва. Отже, це частина прибутку, вже оподаткована податком на прибуток

ставка ПП 18%

(2)

КПво виступає податковим агентом (особою, що сплачує податок на пасивні доходи (у т.ч. дивіденди), тобто особою, що сплачує цей податок в бюджет від імені акціонера (власника, учасника) цього КПва.

за ставкою 5%
або підвищеною до 20% для дивідендів на користь інститутів спільного інвестування

Можливість уникнути подвійного оподаткування є тільки для АТ

при умові:

нарахування дивідендів жодним чином не змінює пропорцій (часток) участі всіх акціонерів (власників) СК емітента, та в результаті якого збільшується СК емітента на сукупну номінальну вартість нарахованих дивідендів

Питання 6. Оподаткування дивідендів в Україні

Джерело дивідендів:

- чистий прибуток цього року
- або ЧП попередніх років: НП і РК для простих акцій в частині перевищення мінімального обсягу РК (25% СК для ГТ і 15% СК для АТ)

Джерело податку на пасивні доходи (у т.ч. дивіденди):

обсяг нарахованих дивідендів, що підлягають сплаті власникам корпоративних прав